

Publicerad 2012-09-17 00:06 av Federico Romano

Bränd

Det finns ej tid för skuld

Orden hördes inte

Den blinda såg, men bar en skylt

Hennes ögon brändes bort

Vid Tjernobyl

Den mänskliga girigheten

Hennes skuld var att hon kunde ersättas

Hon hade älskat en gång

Girigheten eller något

Gjorde att hon angav sin älskare

Gulag i Sibirien blev hans hem

Orden var fastbrända

Du gör rätt kamrat

Dom skulle ha gift sig

Medaljen var fastsydd på hennes bröst

Älskaren dog

Hennes hjärta slöt sig

Det skulle aldrig ha öppnats

Om det varit stängt

Älskaren fanns kvar i hennes hjärta

Den gamla kvinnans ögon log

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Federico Romano med Poeter.se id #42324 innehar upphovsrätten